FOKUS är här igen. Kom i alla fall. Något sent. Tre elever har gjort sitt bästa. Blandat innehåll. Inget om femdagarsveckan. Alldeles för uttjatat. Mycket idrott. Tackar för visat intresse. Varsågoda.

Skandalreporter:
Gunnar Lannerud LIV[4]

Krigskorrespondent:
Peter Brusewitz LIII[4]

Mellersta Östern
korrespondent:
Sten Niklasson LIV[4]

Ansv. utg.: Elmer Sjöström

Ekonomichef: Daniel Borg

DIKT

Jag vet att jag ler vid de trettio
åt min pubertetsmoral,
men ändå har jag väl rätt i,
att vart brott är värt sitt kval.

Stör inte själen
i morgonens timma.
Efter natten
är den ren och klar.
Öppna ögon.
Stängd mun.
Låt inte världen
tränga sig in
till mig
i mitt skal.
Tränga och utplåna.
Vid morgonrodnaden
vill jag leva.

DRÖM ÖVER ETT LJUS

Du ljus
jag älskar Dig.
Jag anar inte
Ditt innersta.
Fast jag vet,
att Du är fylld
med kolpartiklar.

Jag tillber Din mystik.
Din känsla.

Vad vore
mitt liv
utan mystik?
utan dröm?

O kropp
öppna dig.
Öppna ditt
hopsnörda sköte;
släpp ut mig.
Släpp ditt tag.
Sluta kämpa mot mig;
låt mig bli fri
om än bara en dag.
Ty, du vinner
ändå
till slut.

MÄNNISKAN STRINDBERG

Av Läroverksadjunkt Olle Helander

Lika odiskutabelt som det är, att Strindberg hör till våra största författare, lika odiskutabelt verkar det, att han som människa hör till de minsta i galleriet av svenska genier, där konkurrensen om mänskligt förfall är hård.

Det har länge stått klart, att Strindberg var en banbrytare på flera sätt. Han skapade vår moderna prosastil. Han var en rent fantastiskt skarpsynt iakttagare med en inte ringa sakkunskap på de livsområden, som han beskrev. Han hade det dramatiska geniets trollspö: vad han rörde vid hettade och sprakade ur dunkla djup, som han säkert själv stod lika förundrad inför som åskådaren.

Som tänkaren var han däremot ingen tätfigur. Därtill saknade han den genomträngande objektiviteten. Tankar blev i stället hans vapen i livskampen; de hade inget riktigt självständigt liv. De följde honom på hans slingrande livsbana som skuggor, som efterrationaliseringar. Han hörde inte till dem som likt Love Almqvist eller Viktor Rydberg var förälskad i en idé; hans oroliga själ fordrade fastare materia.

Knappast någon svensk författares tankeliv kan uppvisa en så brokig växling som Strindberg. Det må gälla hans litterära ideal, hans samhällssyn, hans vetenskapliga intressen eller hans religiösa uppfattning. Just denna ständiga växling verkar misstänkt.

Den som sysslar med Strindbergs tänkande, leds med nödvändighet över på frågan, hurudan den människa var, som så ofta och hetlevrat bytte position. Just därför att hans tankar ofta saknar inre sammanhang och nödvändighet, försvinner och kommer tillbaka utan att man från rationella utgångspunkter förstår varför, inställer sig frågan, vilka dunkla krafter som driver honom. Två strindbergsforskare har de senaste åren väckt berättigad uppmärksamhet genom var sin doktorsavhandling, Eklund och Brandell, ställer och söker besvara frågan. Så förs de i sin litteraturhistoriska forskning in på psykologin. Eklund följer i sin Tjänstekvinnans son Alfred Adlers skola och söker roten till Strindbergs själsliga problematik i hans mindrevärdeskänslor. De är inte svåra att påvisa i materialet. Strindberg är ju över huvud tacksam som forskningsobjekt, därför att han så frikostigt meddelar sig, registrerar vad som händer och uttalar reflexioner. Självbiografin tecknar bilden av en människa, som föregången av tre utanför äktenskapet födda syskon, visserligen själv född inom äktenskapet dock känner sig ovälkommen, som ställes i skuggan särskilt av sin äldre bror, som behandlas med gammaldags patriarkalisk brist på psykologisk förståelse, som med en socialt deklasserad fader förgäves själv söker skaffa sig en aktad position, som genom hutlöst uppträdande mot sina hustrur och många vänner, genom försummelser mot sina egna barn, genom trassliga affärer och genom den s. k. giftasprocessen inte kan komma till annat resultat än att det måste vara något fel på honom. Samtidigt säger honom hans starka självkänsla, som får rik-

lig näring av hans egna iakttagelser (han är inte blind för sin begåvnings styrka och för den uppmärksamhet hans författarskap väckte), att han inte behöver bocka sig. Så skapar han sig kompensationer efter en mall, som Alfred Adler beskrivit: han blir i sina egna ögon den orättvist förföljde, den misskände, som slår ifrån sig åt alla håll. Ingenting har han svårare för än att se sitt eget fel, och ingenting har han lättare för än att pådikta andra skuld.

Är mindrevärdeskomplexen och deras kompensationer det centrala för Eklund i hans strindbergsanalys, så koncentrerar sig Brandell i sin avhandling Strindbergs infernokris kring skuldfrågan. De bägge aspekterna skär visserligen varandra. Men eftersom Brandells utgångspunkt är en annan än Eklunds, nämligen den freudska psykoanalysen, håller han en egen linje och kompletterar Eklund. Enligt Brandell är sexuell skuldkänsla en dominant i Strindbergs liv. Den grundades bl.a. genom en tysk skrift, som i dramatiska färger utmålar de hemska följderna av masturbation. Hans barndom präglades av den s.k. Oidipussituationen: August hade aggressiva konkurrenskänslor i förhållande till sin far och led av en otillfredsställd längtan efter sin mor. Modern dog ju tidigt och August sökte, ständigt gäckad, en moderlig ersättare i kvinnor han mötte - gäckad bl.a. därför att han fordrade att de samtidigt skulle spela två oförenliga roller: madonnans och slinkans.

Brandell behandlar främst problematiken kring den s.k. infernokrisen i Strindbergs liv, 1894-96, då en frontförändring kan skönjas. Nu kommer vi människan Strindberg in på livet. Han brottas intensivt med frågan, varför han så hårt drabbas av olyckor. Människors elakhet räcker inte längre som förklaring. Han tycker sig ana dunkla sammanhang: en osynlig hand, som leder honom, som genom olika lidanden straffar och fostrar honom. Ideligen är han på väg att ödmjukt erkänna sin skuld, men så reser sig titanen i trots: han vill inte, han behöver inte, han har goda skäl för allt han gjort. .

Både Brandell och Eklund närmar sig med sina studier det religiösa problemet, men de gör halt på halva vägen genom att inte följa Strindbergs utveckling till slutet. Det märkligaste, som händer med Strindberg, hör till slutperioden av hans liv, Blå böckernas tid. Eklund och Brandell påvisar, vilka faktorer, som driver Strindberg in i kriser, men de förklarar inte, hur han kan förnya sig, Hur av den trotsande och egenrättfärdige blir en ödmjuk man, vars liv börjar vibrera av tonen från evigheten.

Redan Blå böckerna lämnar otvetydiga vittnesbörd om var Strindberg står i religiöst avseende. Men också annat material, som nu blivit tillgängligt för forskningen, pekar i samma riktning. Det är tydligt, att det är sin barndoms religion i dess rosenianska utformning, som han återvänder till. Ett citat: "När jag kallar mig kristen, då är det därför, att jag bekänner Kristus såsom en makt, en kraftkälla, ur vilken jag genom bönen hämtar styrka att tämligen bära livets vedermödor. Men på samma gång tillstår jag, att jag icke kan fatta eller förklara försoningsläran med offerdöden; detta är

icke ett fel i läran utan en brist hos mig, och jag har inte rätt att förneka faktum, därför att jag icke förstår det. "Strindberg använder sådana termer, som är karakteristiska för den rosentianska väckelsen, talar om sig själv som en ovärdig syndare, som får nåd för intet etc.

Först mot bakgrunden av Eklunds och Brandells undersökningar får man det rätta perspektivet på denna sista utvecklingsfas hos Strindberg. Betänker man nämligen - vad de bägge forskarna visar - hur djupt självgodheten, försvarsinställningen och den stolta oviljan att ta emot och komma i tacksamhetsskuld var rotad i Strindberg, förstår man, vad det måste ha kostat honom att kapitulera inför sin barndoms Gud. Men att han gjorde det visar också, vilket grepp denne Gud hade om honom.

Människan Strindberg når i sina primitiva hämndeaktioner, sina perfida angrepp och sina vettlösa förvrängningar av fakta ett moraliskt bottenläge. Men det är inte hela sanningen om honom. Betänker man å ena sidan de oerhörda svårigheter han hade att kämpa med i form av trista barndomsförhållanden, en psykopatologisk konstitution och upprivande personliga erfarenheter och å den andra sidan hans sega kamp att komma tillrätta med sitt livsproblem, hans slutliga vilja att se och erkänna sina egna fel och hans ödmjuka kapitulation inför Gud, så skymtar mitt igenom hans mänskliga förnedring dock ett drag av mänsklig storhet, som i rättvisans namn inte bör undanskymmas.

Rhodiola

Rhodiola, skolans biologiska förening, har drygt fyrtio medlemmar, och av dessa är det ungefär femton, som brukar vara ute och luffa i naturen och göra iakttagelser. På inomhusmötena, som hålles en gång i månaden, är däremot samtliga medlemmar i regel samlade.

Rhodiolas talan i Fokus föres av en naturintresserad yngling, som tillsammans med en likasinnad under påsklovet varit ute och tittat på fåglar.

Påsklovet var inte mer än en och en halv timme gammalt, då två cyklar sakta rullade mot öster. Pakethållarna gungade gnisslande fram och tillbaka under packningarna, och däcken, som just hade visat begynnande ålderdomssvagheter, var ganska lufttomma. Vi var framme vid foten av Söderåsen vid sju-tiden, då det nästan var mörkt. Den sista milen var ovanligt lång för att vara bara en mil. En och en halv timme körde vi uppför backar, bara uppför, i mörker, och det var inte utan att vi var rädda för att däcken skulle svika oss.

Vid framkomsten var det nermörkt, och det dröjde en bra stund, innan vi med hjälp av ficklampa hittade en lämplig tältplats. När vi rest tältet, tänt en eld och ätit vår mat, var det dags att krypa ner i de kalla och fuktiga sovsäckarna för att försöka somna. Det sista som hördes var en kattuggla, vilken förgäves försökte skrämma oss med sina genomträngande parningsrop.

TRE RHODIOLAMEDLEMMAR I DEN SKÅNSKA VÅREN

Tidigt nästa morgon väcktes vi av en taltrast, som satte igång med sin morgonkonsert, ackompagnerad av några muntert kvittrande bofinkhanar. Efter att ha inmundigat lite TV-TV-TV-soppa kände vi oss mogna för att göra en tur ut på den mosse, som vi hade slagit läger vid. Där ute stötte vi på fågelvärldens aristokrat, storspoven. Den flög i stora lovar runt oss och lät höra sitt vackra spelläte. Flykten påminner något om måsarnas, men det böjda näbbet och det sänkta huvudet är säkra kännetecken. Spellätet är ett först sakta, sedan allt snabbare drillande, som till sist övergår i bubbel. Den lilla svart-vita varfågeln, som är ganska sällsynt lever på rov, fanns också vid mossen. Vid middagstiden upptäckte vi nio stora, svarta fåglar,

som flög upp från den småväxta, vattensjuka björkvegetationen i mossens utkanter. För att bli så små som möjligt satte vi oss ner. Att vi blötte ner oss akteröver, tänkte vi inte så mycket på just då. När fåglarna kom närmare, kunde de vita vingspeglarna tydligt urskiljas, och den stolta huvudföringen pekade också på att det var orrar, som vi hade framför oss. Här och var bland tuvorna låg små spillningshögar, som visade att orrarna övernattat här.

Efter att ha sörplat i oss ytterligare TV-TV-TV-soppa och sovit vår skönhetssömn märkte vi, att solen hade blivit trött av att vara uppe hela dagen; den var nämligen alldeles rödögd. Natten såg ut att bli stjärnklar, och eftersom det fanns en liten möjlighet, att vi skulle få höra orrspel, beslöt vi oss för att övernatta under bar himmel, på en liten holme mitt i mossen.

Visserligen fick vi inte höra något orrspel - den bästa tiden för detta är april-maj - och visserligen var det kallt och blött, men det var ändå en upplevelse att kunna övernatta i det fria under mars månad. Då och då hördes visslande vingslag i mörkret över oss, och när vi sedan också hörde högljutt snatter, var det lätt konstaterat, att det var några gräsänder som passerade. När kattugglor då och då stämde upp sina hemska rop och vi på avstånd kunde höra en storspov spela, var det inte utan, att vi tyckte oss vara i vildmarken, trots att det inte var mer än några kilometer till närmaste landsväg.

KELL

UPPLEV EN TRYGG SEMESTER.
- Stanna hemma.

HÄLSINGBORGS MJÖLKCENTRAL

MJÖLK
GRÄDDE
SMÖR

★

eliten bland födoämnen

FOTO * KINO
RADIO * TV
GRAMMOFON

bäst i

HEFOMA

UNG MAN MED CASANOVA COMPLEX

Vanlig. Banalt ..Promenad. Möte. Blyg skönhet. Sänkta ögonlock. Förbipasserande. Yngling. Tankar. Telefonsamtal. Nej! Varför? Klick... Vaknande intresse. Flera försök. Lyckas...Ny promenad. Regn. Kyss. Örfil. Kyss. D:o... Mera regn. Droppar. Vått hår. Våta kläder. Modern ungdom. Kattvåta. Gemensam klädtorkning. Young love. . Ridå!

Ett klockvarv. Casanova. Ut. Ointresserad. Sol. Sömn. Telefonsignal. Va? Nä! Måste jobba. Lögn.. Ny blyg ros. Annorlunda? Nej!

Analys av ovanst.

Som synes är författaren påverkad av en känd norsk litteratör och hans fatuida gelikar, vilka fördärvar vår hederliga, kärnsunda och så orättmätigt klandrade ungdom. Hon-dansade-en-sommar-motivet synes också framskymta. Av orden komplex och ros kan spåras en kännedom om en viss affekt för dels den så ofta i vår tid citerade, numera avlidne individualpsykologen Adler och dels av den likaledes, om man kan använda ett sådant ord om en idériktning, avlidna romantiken, som nu åter tyckes pånyttfödd. Detta faktum är så mycket egendomligare, som, det förtjänar att påpekas, vår tids ungdom fått avnjuta så mycken upplysning och vägledning från den äldre generationen, att såväl komplex som romantik borde tillhöra en för länge sedan förgången tid /denna tycks/jfr. ovan/ dock inte vara helt bortglömd/ Hopp må dock hysas om författaren, eftersom jämväl mycket realistiska uttryck förefinnes i stycket. Vilken romantiker skulle väl kunna tänkas införliva med sin fatabur sådana typiska naturalistiska uttryck som "vått hår" och "kattvåt"? Varken det avslutande spetsiga, resignerade "Nej" eller det lilla styckets slut som helhet, kan väl heller sägas var typiskt romantiskt, utan måste med sin subtila känsla anses komma direkt från förf:s blödande hjärta, som naturligtvis inte undgått att fenotypiskt påverkas av tidens neurosfyllda anda.

För att sedan till slut nämna något om författarens stil, måste ordet complex /obs. med c/ sägas vara av utomordentligt intresse, emedan det antagligen är ett förebådande av en c-ets nyanvändning i vårt vackra men så allvarligt av det estetiskt vida mindre tilltalande k-et förorenade språk. C-et måste därför rekomenderas för användning av alla språkintresserade. Undantag måste dock göras för den art av statstjänstemän, som benämnes lärare, ty dessa kan genom flitigt användande av C-et, åstadkomma en icke önskvärd C-ets inflation. Dessa rekommenderas i stället använda bokstäverna A och B till alla fromma elevers glädje!

Läs NST
Modern tidning
för modern ungdom
Nordvästra Skånes Tidningar
Nettoupplaga 44.323

Ganglion

På Jorden gick den tekniska utvecklingen vidare. Den kunde varken hejdas av det fasansfulla kriget eller av den stora emigrationen till Plejaderna i slutet av tjugoförsta århundradet. Snarare tycktes dessa händelser tvinga de sextio millioner invånare, som var kvar att konstruera ännu sinnrikare maskiner.

På Jorden gick den tekniska utvecklingen vidare. De väldiga maskinerna, som skulle vara människans tjänare, var på god väg att bli hennes herrar. Människan kunde trots sitt stora intellekt snart inte bemästra sina egna produkter. Hon höll på att besegras av sitt eget geni.

Men räddningen syntes komma. Ett forskarteam i Uralien lyckades utföra "ganglionbestrålning", på en tioårs pojke. Efter årslånga experiment hade man kunnat konstruera en maskin, med vilken det var möjligt att bestråla en människas hjärna och därigenom avsevärt höja hennes intelligens. Oanade möjligheter öppnade sig. Jordens befolkning tycktes räddad ur sin prikära situation. Återigen skulle människan kunna behärska sina maskiner. Vittomfattande föranstaltningar vidtogs för att genomföra en bestrålning av samtliga medborgares hjärnor. Innan detta emellertid hann utföras upprann en tanke hos några av Folk-Rådets medlemmar.

Skulle man inte även kunna sänka intelligensen med hjälp av den fantastiska maskinen? Jo, detta skulle inte möta några som helst hinder, menade forskarna. Dessutom vore det möjligt att i stor utsträckning "forma" en människa. Man skulle kunna skapa den perfekte medborgaren, som endast utför den uppgift, som blivit honom förelagd. Han har inga personliga behov eller tankar, han är främmande för allt utanför sin egen trånga cirkel.

Folk-Rådet fick nu ett enastående tillfälle att ytterligare befästa sin makt. De 913 medlemmarna ämnade låta höja sin egen intelligens. Alla medborgare däremot skulle bestrålas så att de blev fullständigt lämpade för sina uppgifter. Allt gick efter beräkning. Människorna, som trodde att deras intelligens skulle höjas, ställde sig villigt till förfogande. Ju längre tiden gick desto fler lydiga redskap fick Folk-Rådet. Snart var det stora företaget slutfört. Alla yrken var tillgodosedda. Medborgarna skötte med enastående pression sina uppgifter, men utanför dessa förstod de intet. Könsdriften var deras enda personliga yttring, ty släktets fortbestånd måste tillgodoses. Några år efter det att ett barn var fött skulle det omhändertagas av Folk-Rådet och underkastas "ganglionmaskinen" vilken Rådet ensamt behärskade.

Till en början gick allt bra. De 913 medlemmarna tycktes ha skapat den perfekta staten, det perfekta systemet. Alla hade sin uppgift och plats i det stora maskineriet. Produktionen uppvisade otroliga resultat. Förvånansvärd enighet rådde medlemmarna emellan. Så småningom kunde dock en viss splittring inom Folk-Rådet skönjas. Man var oense om varifrån nya medlemmar i framtiden skulle rekryteras. Detta blev upptakten till en mängd tvistefrön. Slutligen blossade en häftig strid upp, då några medlemmar helt ville ta makten i egna händer. Man började att förgöra varandra. Det blev en

allas kamp mot alla. Till slut återstod endast en medlem, vilken efter en tid avled till följd av svåra skador, som han erhållit i den bittra striden. Folk-Rådet var fullständigt utplånat. Ingen kunde längre sköta "ganglion-maskinen"

Människorna fortsatte att arbeta. Ingenting utom döden kunde hejda dem. En tid förblev produktionssiffrorna lika förvånansvärt höga, men varorna kom inte längre till någon användning. Ingen hade nu förstånd att bruka dem. Hela systemet var emellertid på väg att spricka. När en människa dog fick hon inte någon ersättare. I och med att dödsfallen inom försörjnings- och hälsodetaljerna blev anmärkningsvärt många, uppstod en markant brist på föda och läkemedel. En död av svält och sjukdom hotade att kasta sin skugga över Jordens befolkning.

Åtskilliga barn fanns nu, som inte utsatts för bestrålning. Många av dem dog snart, men en del starka exemplar lyckades överleva. Dessa kom helt utanför systemet. Ingen kunde lära dem något, ingen kunde ta hand om dem. Deras bestrålade fäder saknade varje förutsättning att lämna över till dem det stora arvet, maskinerna. Allt eftersom den nya generationen växte upp, isolerade den sig från de övriga människorna. Den stod också alldeles främmande för de väldiga maskinformationerna, de ofantliga byggnadsverken. Inom sig kände dessa oförstörda varelser en uppenbar motvilja för allt omkring sig. Snart började de också draga bort från städerna, lämna bakom sig de sista resterna av en mångtusenårig kultur. Följande en inre röst sökte de sig till de platser där ännu natur fanns, till de platser, som inte skövlats av människan. Där slog de sig ned och fann nya normer att leva efter.

Människan var återbördad till naturen.

WÄLLUFS
SPARBANK

*

En bank
till Er tjänst

Fototävlingen

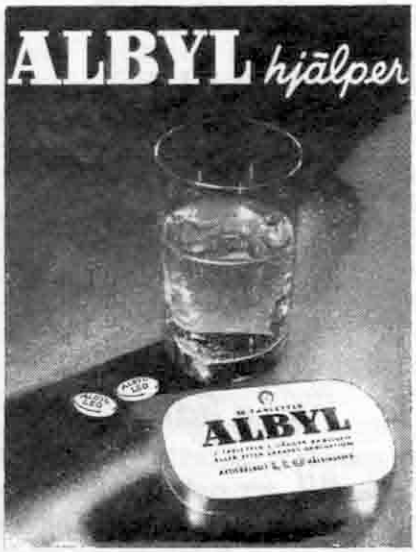

RÖRLEDNINGS AB
T HOLMSTRÖM

Tel. växel 26045. Nattel. 17875, 19581

Under den relativt korta tid, som fotografin varit accepterad som konstart, har man i vederhäftiga fotokretsar ofta diskuterat, huruvida moderna fotografer lägger alltför stor vikt vid det konstnärliga bildskapandet och därför gör avkall på det rent tekniska förfarandet.

Även mot de bilder, som sänts in till Foki fototävling kan man rikta en viss kritik på just denna punkt. Efter bedömandet av bilderna, var juryn ense om att en högre teknisk standard vore önskvärd.

Man bör nog följa den gamla regeln att i första hand lära sig mörkrumsarbete och först därefter ägna sig åt experiment med bildkomposition o.d. Detta gäller naturligtvis i synnerhet, om fotografen skall ha någon möjlighet att hävda sig i tävlingssammanhang.

I många fall har bilderna som sänts in till Foki tävling varit mycket fantasirika, vad beträffar motivval och komposition, men har förlorat i värde genom ett bristfälligt kopieringsarbete.

Anmärkningsvärt är också, att så få fotografer har ägnat sig åt det tacksammaste objektet av alla - människan. Det borde ges större utrymme för porträtt i dessa på sina håll ganska stereotypa kollektioner.

Det är emellertid glädjande att forna tiders förfärliga landskapsbilder försvunnit. Istället märks en tydlig strävan dels att komma in på detaljerna i naturen och dels att genom stora passiva ytor nå kontrastverkan.

I övrigt är intet mer att säga, än att juryn tackar för det stora deltagarintresset.

Dialog.
Elev frågar d:o: Jaså du var sjuk i onsdags. Vad var det för fel på dig? Svar: Det vet jag inte. Jag har inte skrivit mitt sjukintyg än.

1:a Pris 20kr
Bertil Persson LIV[4]

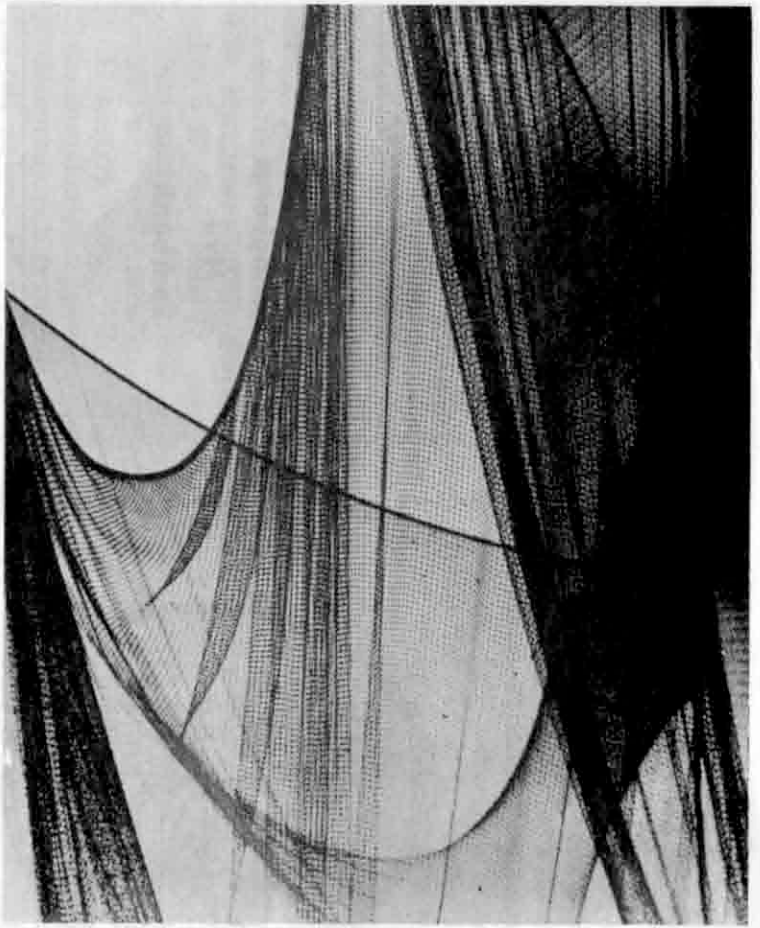

2:a Pris 10 kr
Håkan Kock AII[3]

Foki frågespalt

Fokus frågered. har fått ett välkommet tillskott genom Tant Fanny. Mogen, erfaren, prövad av livet, hjälper hon Er, även med Edra allra intimaste problem.

Frågered. har trots noggranna efterforskningar inte kunnat ge svar på frågan, huruvida spöken nyttjar hängslen.

Svar te "Rudolf".
Ja, han dansar.

Fråga:
Jag är 14 år och väntar trillingar. Bör jag tala om detta för mina föräldrar?
"För dum för kärlek,"

Svar: Ja, men avslöja en i sänder.

Svar till "Undrande"

Nej, det är inte Er pojkvän utan Ni själv som skall hålla på Er.

Svar till "Kan man?".
Ja, men bör man.

Elgstrands Ur-Optik

Rekommenderas

S. Storgatan 21 Tel. 167 70, bost. 155 96

Hälsingborgs
Nya
Sparbank

SKOLBÖCKER – PAPPER

Högnells

TELEFON 107 97 VID KNUTPUNKTEN

FOTO

Något
fotografiskt?

LUNDINS, specialaffären
– naturligtvis!

LEV NI: (i skolan)

När jag ser mig omkring,
ser jag,
att alla
är tysta och lugna.
Sitter och stirrar
ner i böckernas meningslösa
bokstäver.
Tomma ord.
Lever sig in i en värld
av koncentrerad
meningslöshet.
Jag lever i en värld
av rolöshet.
Men jag hoppas
på ett
liv.
När jag vet,
att den världen finns,
kan jag inte släppa
min längtan.

Stirra ner
i era torra pergament,
och finn ett liv i det
ni meningslösa!
Jag kan inte.
Finn ni ett liv
i gråhet!

Jag bara längtar
till livet.

PÅ TÅGET

En droppe hänger på hans näsa,
i andras ögon kan man läsa,
att snart den faller ned,
som droppar har för sed.

Där sitter tre män i en rad.
De börjar visst slå vad,
om genast den skall falla
eller för Kattarp palla.

Jag själv för min del tror,
att tyngden blir för stor.
Vid Ödåkra re'n
det blir en stor scen.

Men nu den föll,
ej långt den höll,
och alla skrattar man,
ja, alla utom han.

HOLST OPTIK
Specialitet:
GLASÖGON
S. Storgatan 10 Telefon 249 60 Hälsingborg

Arnes
TV - RADIO - MOTOR
HÄLSOVÄGEN 35
Tel. Växel 27875.

En vårpromenad

Den kalla vintern lider mot sitt slut. Snön smälter och bildar små forsar på gatorna. Våren är i antågande. Överallt hör man ordet vår. Fåglarnas kvitter kan lätt tolkas till det ordet, liksom vindens sus i de nyutslagna knopparna. Allt luktar och doftar Vår.

Allt detta om våren är livligt behandlat av poeterna, men jag är ingen poet, så jag får hålla mig till verkligheten. Jag tänker just ge mig ut på en promenad i mitten av april. Solen strålar från en molnfri himmel. När jag kommer ut på gatan, är det liv och rörelse, ty ingen kan sitta inne i detta väder. Jag promenerar genom staden åt skogen till. I skogen är allt liv och glädje. En liten fors av smält vatten tumlar ystert nerför en liten sluttning. Jag tar av mig skorna och sätter mig på marken med fötterna plaskande i vattnet. Fåglarna kvittrar och lukten av nyutslagna knoppar når min näsa.

Plötsligt hörs ett gällt skrik. Det är mamma. I sängen ligger jag med blommorna, som brukar stå på mitt nattduksbord i handen, och vid fötterna ligger vasen med vatten omkullvält. Mina kanariefåglar kvittrar och vår hund skäller. Värmen kommer från värmedynan, som jag glömt stänga av på kvällen. Det slår ut små lågor från den. Ute är det fortfarande januari.

Kissing not aloud

Om läxorna tröttar-

drick **LUXUS**-kaffe-

det hjälper

ICA

EOLBOLAGET

Aniara

Nu när femtio-talet snart är till ända, är det möjligt att i viss mån få perspektiv på detta deccenium. Man kan nog därför redan nu slå fast att Harry Martinsons "Aniara" är femtio-talets stora svenska litterära händelse. Fokus har också beslutat säga några ord om detta uppmärksammade verk.

Harry Martinssons diktsamling "Cikada" från 1953 avslutades med en diktcykel, som hette "Sången om Doris och Mima" Den var uppdelad på tjugonio sånger. Det hela väckte en del förbryllelse, därför att man inte fick veta slutet på den ödesdigra rymdresa, som beskrevs. 1956 hade författaren emellertid diktsviten färdig, och den fullständiga berättelsen om rymdskeppet "Aniara" förelåg. Skeppets namn blev också diktsamlingens. De tjugonio tidigare tryckta sångerna fick stå kvar oförändrade.

"En revy om människan i tid och rum", kallar Martinson i undertiteln sin berättelse. Därmed anger han att denna inte bara är en skildring av en rymdfärd utan också en bildlig framställning av människans intellektuella, moraliska och religiösa situation i vår tekniska tidsålder. Att Martinson valt en katastrofartad rymdresa som symbol för människans aktuella situation, beror nog på hans intresse för den moderna naturvetenskapen och atomforskningens idéer. Hos dessa har han funnit massor av bilder som tidigare inte utnyttjats i poesin.

Men nu till händelseförloppet i "Aniara" Rymdfarkosten "Aniara" med tiotusentals passagerare ombord lämnar den strålningsförgiftade Jorden. Den skall i likhet med ett stort antal andra rymdskepp gå i skyttel-trafik mellan Jorden och Mars. Under en sådan resa tvingas "Aniara" att vika ur sin bana för att inte kollidera med en okänd småplanet. Sedan kan den inte återtaga kursen utan störtar ut från solsystemet. Färdriktningen pekar mot Lyrans stjärnbild. När passagerarna får visshet om att ingen återvändo är möjlig och inte heller någon landstigning, kommer en period av panik och desperation --- särskilt sedan "Miman" dött. Denna kan närmast liknas vid en otroligt utbyggd televisionsapparat. Den minns allt som hänt i alla sekel. Den visar mycket som är svårt och ohyggligt, men främst är den en tröstare. Det är genom den livet blir möjligt att härda ut. När "Miman" dör har man varit på väg i 24 år, men även sedan alla passagerarna dött fortsätter "Aniara" mot Lyran i femtontusen år.

"Aniaras" färd är som förut nämts ett storslaget försök att avbilda vår egen situation: vår tids egendomliga kluvenhet, människornas förhållande till varandra, till omvärlden, till frågan om vetande och tro. Mänskligheten flyr från Jorden --- en flykt som kanske symboliserar skaldens önskeflykt från det jordiska --- men så finner man att flykten inte hjälper. Vi är på väg mot undergången om inte människan själv bättrar sig. Problemet måste lösas på Jorden; på annat sätt går det inte.

Särskilt utspekulerat är rymdskeppets namn. "Aniara" börjar med ett prefix A, som betyder från eller utan. Nästa stavelse är den kemiska beteckningen för nickel -- alltså: utan nickel. Sedan kommer ar den kemiska

beteckningen för ädelgas, som också finns i atmosfären. Det sista a:et är ett suffix. Namnet betyder alltså: utan nickel, utan argon. Man kan undra vad författaren menar med detta kryptogram. Nickel är emellertid ett av de ferromagnetiska ämnena: järn, nickel och kobolt. Och så har man lösningen: en färd utan fäste utan luft.

"Miman" är en symbol för dikten, vetenskapen, minnet, kulturen och samvetet. Den är en sanningssökare, men också en försonare. Människan far mot sin säkra död, men "Miman" har makt att trösta alla själar. Den är kanske diktaren Harry Martinson sådan han velat vara, en förevisare av naturens skönhet. Men "Miman" dör. Den rapporterar en dag en superatombombs fall över den stad på Jorden, varifrån skeppet kommer. De sönderspräng das sista ögonblick, som "Miman" uppfångar bryter ner den och den tystnar för alltid.

De i "Aniara" innestängda reagerar verkligen som människor. Mitt i smärtan och ovissheten lever de ändå vidare, väntar och hoppas. De hänger sig åt allsköns religioner: en offerkult, en ljusreligion, en skuldlära, De dyrkar könet, de dansar för att förlusta sig. Minnen från Jorden dröjer kvar, men förlorar alltmer sin kraft. Ingenting hjälper sedan "Miman" dött. Allt längre kommer de olyckliga från alla friska källor. Den döda rymden stirrar obevekligt in i dem och blir till slut den enda frestelse som återstår.

Versen i detta diktverk är ytterst lättflytande med sin omväxlande meter och sina oregelbundna rim, med sin markerade sorglöshet om det tekniska. Den bär upp och för fram utan hinder. Den rymmer även passager av intensiv lyrisk charm. Martinson diktar i hög grad på sitt geni, tar risker, som skulle vara ödesdigra för andra. Han gör ibland poesi av det till synes omöjliga. Han förvandlar det triviala, upplyfter det prosamässiga.

Martinson visar i "Aniara" en ny sida. Det är en tom, iskall död han för första gången diktar om. Han ser med lugn visshet sin och vår död i ögonen, slår upp dörren till den iskalla rymden. Men han tröstar trots allt genom sanningen och skönheten i sitt föredrag. "Miman" är i alla fall inte död.

Elof Hedberg

Trävaror

Kortfattad roman.

-Jo.
-Nej.
-Varför inte?
-Aldrig.
-Snälla Du.
-Nåja, för den här gången.

EN REVOLUTION OCH DESS FÖLJDER

Bland 1958 års många synnerligen intressanta politiska händelser har Fokus stannat inför revolutionen i Irak.

Det är morgonen den 14 juli 1958 i Bagdad, den urgamla, sagoomspunna staden vid Tigris. Men det är inte vilken morgon som helst. Ty när den är över, skall en av efterkrigstidens blodigaste revolutioner ha ägt rum, en hel kungafamilj vara mördad och maktbalansen i det hyperkänsliga Mellersta Östern vara allvarligt störd.

Dagen förut har de irakiska trupperna i Jalawla av kung Feisal fått order att bryta upp i riktning mot broderlandet i Förenade arabkungadömet, Jordanien, där hans kusin Hussein fruktar uppror. För första gången har landets starke man sedan 25 år, Nouri es Said, vågat ge armén ammunition till vapnen, men det förtroendet skall kosta honom livet. I stället för att passera utanför stadsmurarna tränger armén in i den tysta huvudstaden mellan kl. 4 och 5 på morgonen. Några avdelningar omringar det kungliga palatset med tanks och infanteri. Gardesofficeren underrättas om att representanter för de upproriska vill tala med kungen. Denne anländer tillsammans med sin farbror, kronprins Abdul Illah. Rebellerna kräver av kungen, att han skall underteckna sin abdikation. Då gör kronprinsen ett tecken med handen och det kungliga gardet, dolt på palatsets tak, börjar skjuta. Men innan rebellerna drar sig tillbaka för att ta betäckning, skjuts kungen och kronprinsen ned. Under tiden har pöbeln börjat samlas utanför grindarna. Efter armén, som efter bara tjugo minuter kämpat ner allt motstånd, tränger den in i palatset, plundrar och dödar allt den möter på sin väg: kungamodern Abdul Illahs två systrar, hela kungafamiljen liksom tjänarna och gardessoldaterna.

Vart kungens lik tog vägen är okänt, men Abdul Illahs utlämnades till massan, som släpade omkring det på gatorna hela morgonen, tills det slutligen hängdes upp framför försvarsministeriet. Nouri es Said, som efter flykten från sitt palats fått låna svarta damkläder på persiska ambassaden, hade nog kommit undan, om han inte två dagar senare igenkänts på en gata av en pojke, som frapperades av att en "kvinna" bar herrstrumpor. Premiärministern lynchades på platsen och liket hängdes upp på en stor balkong i Bagdads centrum.

Redan kl. 5.30 morgonen den 14 kungjorde Bagdadradion, att republiken Irak utropats. Hela den blodiga revolten blev en fruktansvärd chock särskilt för USA och England, som betraktat Irak som en absolut säker bundsförvant. Landets huvudstad hade t.o.m. givit namn åt den försvarspakt av länder, som sträckte sig längs Sovjets sydgräns och vars hörnsten just Irak var. Västmakterna fruktade nu att revolten skulle utlösa en kedjereaktion, som skulle göra slut på Libanons och Jordaniens oberoende. I det förstnämnda landet såg det hotfullt ut genom att ett nasserinspirerat uppror mot den västmaktsvänliga regeringen där pågått sedan maj. När denna nu bad om hjälp, landsteg amerikanska marinsoldater i Libanon den 15 juli. Två dagar se-

nare landade, efter en vädjan av kung Hussein, brittiska fallskärmstrupper i Jordanien. Men västmakterna avstod från att intervenera i Irak, vilket förmodligen hindrade ett storkrig att bryta ut, då Sovjet och Kina hotade att i så fall skicka "frivilliga"

Nu har snart ett år gått. Nyheterna från Irak är knappa och i sin censurerade form ofta opålitliga. Men att läget förändrats i hög grad under denna tid är säkert. Julirevolutionen uppfattades först som en triumf för Nasser, och man förutspådde Iraks snara anslutning till Egypten och Syrien, men efter hand blev det klart att denna tolkning varit förhastad. Hoppet tändes om att Irak skulle bli en motvikt, en konkurrent till Egypten, som då framstod som den mest Sovjetinfluerade arabstaten. Men även detta visade sig snart vara en felbedömning. För att motverka nassersympatierna kände sig revolutionsledaren Abdul Kerim Kassem tvingad att alltmer söka stöd bland kommunisterna. Sedan har deras inflytande steg för steg ökat i Bagdad, medan nasseranhängarna trängts undan från regeringen och de ledande posterna i administrationen. Brutala utrensningar och häxprocesser har genomförts mot officerare och politiker, som öppet kämpat för samverkan med Egypten och därför också mot kommunistinflytandet. T. ex. krossades i början av mars en antikommunistisk militärrevolt i Mosul i norra Irak, vilket utlöste våldsamma demonstrationer i Kairo och Damaskus mot general Kassem och "det röda tyranniet i Bagdad" Bakom en fasad av "absolut neutralitet" har Kassems regering slutit en rad avtal, bl. a. om handelsutbyte och vapeninköp, med Sovjet, Ett lån på 550 milj. rubel, som delvis skall brukas för sovjetiska provborrningar efter olja, har beviljats Irak.

Hade någon den 13 juli förra året, då Iraks ledare planerade att fara till ett Bagdadpaktsmöte i Istambul, förutspått, att detta land tio månader senare skulle vara det mest sovjetpåverkade området i världen utanför järnridån, hade hans påstående i barmhärtigaste fall avvisats med en medlidsam axelryckning. Men bör inte världshistoriens ofta helt oberäkneliga händelseförlopp ha lärt oss att inte betrakta till synes oföränderliga förhållanden i världen som givna? Om inte, så gjorde i alla fall just revolutionen i Bagdad oss påminta om detta oförutsebara, som gör vår nutidshistoria till ett så spännande skådespel.

Teckna Edra

BRAND- och ÖVRIGA FÖRSÄKRINGAR

i

Luggude Härads Brandstodsbolag

(vid Stadsparken)

Kvinna i våld

Nu! Oron griper mig. Han kommer närmare och närmare. Mitt hjärta bultar allt häftigare. Han fattar med sin hårda hand om min nacke. Intensivt förnimmer jag hans fysiska överlägsenhet. Våra ögon möts. Hans okänsliga. Mina vädjande. För honom är detta inte något ovanligt. För mig är det ett avgörande steg. Något skall tagas ifrån mig. Han lutar sig över mig. Sakta säger han:

forts. på sid. 37

IDROTT

Läroverkets I. F kunde under höstterminen fira sitt 20-årsjubileum som organiserad skolidrottsförening, sorterande under Svenska Skolidrottsförbundet. För jubileumsfirandet i aulan den 18 dec. hade komponerats ett program, som efter allt att döma slog synnerligen väl ut och fick ett mycket gott eftermäle i pressen.

Skånes Skolidrottsförbunds ordf. "Fabbe" Biörk och dess sekr. Sten Fristedt hedrade oss med sin närvaro. Lennart Strandbergs och Björn Malmros "idrottssnack" liksom filmerna uppskattades högeligen.

Att vår skolas I. F. har skaffat sig ett namn icke bara genom sina insatser i läroverksturneringen i fotboll om Kronprinsens pokal utan även väl hävdat sig i åtskilliga andra idrottsgrenar dokumenterades klart. Därom vittnar också den välfyllda prismontern, som sedan något år tillbaka fått sin plats i förbindelsegången. Sålunda har vi under årens lopp noterat förnämliga framgångar i fri idrott såväl vid "Skolungdomens" i Stockholm som vid D. M. -och kretstävlingar, vidare i handboll, ishockey, simning, fäktning, orientering, tävlingsgymnastik och rodd.

HANDBOLL

Av Gossis tre lag i DM har det yngsta - pojkar födda 1944 eller senare - skött sig bäst. Det har besegrat Hälsingborgs folkskolor, Hässleholms läroverk, Lunds katedralskola och skall spela final mot Trelleborgs läroverk. För skollaget blev det stopp i semifinalen mot Malmö läroverk. Vi vann med 21-20, trots att oturen grinat oss i ansiktet, bl.a. genom ett tiotal stolpskott. Realskolelaget blev i det närmaste ett fiasko, då det åkte ut i första omgången. Detta lag hade fina traditioner att försvara, då vi ju i fjol blev skånska mästare i denna åldersgrupp.

Gossis har visat, vilken skola i Hbg., som är bäst i handboll. I en turnering gällande HM besegrade vi först Handels med 13-7 och därefter Teknis med 15-14. Matchen om andra platsen vann Handels med 13-8.

I samband med Idrottsföreningens 25-års jubileum hade vi bjudit hit de tyska skolmästarna Flensburg, som fick stryk med 13-9. De hade turnerat i Sverige och bl.a. mött Jönköping - svenska skolmästare -, som besegrat dem med 15-11. En intressant uppgörelse kommer säkert matchen mellan Jönköping och Gossis att bli.

Den store dirigenten har i år varit Lennart Nilsson. När han nu tar studenten lämnar han en lucka, som kommer att bli svår att fylla. Vi får nu hoppas, att de yngsta grabbarna kan hålla samman och om några år försvara våra fina handbollstraditioner. I detta lag är det främst Lennart Thorstensson, kanonskytten Hans Sjöberg och Nils Olsson, som man bör lägga märke till. En annan, som dragit uppmärksamheten till sig, är Christer Svensson.

Till våren tar L. Nilsson, B.E. Nilsson, P.G. Andersson, B. Bohlin och R. Thunberg studenten och L. Schön och B. Lindstrup realen. Alltså lämnar oss mer än halva laget. Detta ser oroväckande ut, då man ju inte får fram ett bra lag på ett år.

När Skånelaget för juniorer f. 1941-42 tagits ut, visade det sig, att Gossis i Hälsingborg fått med sex (!) man.

Vi skulle spela mot ett danskt lag, och matchen skulle gå i KB-hallen, men då vi kom till Köpenhamn hade danskarna ändrat sig, och vi måste spela utomhus. Utehandboll var något nytt för dessa sex, som trots förlusten med 12-10 skötte sig utmärkt. Planen var urusel, ojämn och full av stora vattenpölar, och runt omkring den satt 8000 fanatiska danskar, som bara såg ett lag.

ISHOCKEY

I år kunde vårt ishockeylag ej försvara sin titel som skånemästare, utan blev utslaget i finalen.

Första matchen mot "Teknis" avlöpte till vår fördel: 3-1. Det var aldrig någon riktig fart på spelet, men vi tog hem vinsten ändå.

Matchen mot Malmö vann vi klart med 7-2. Vi spelade faktiskt ganska bra, särskilt lille Lidholm och gänglige Everberg gjorde bra ifrån sig. Det var hårda tag hela tiden, men trots motspelarnas bredd över axlarna lyckades vi då och då trycka upp dem mot "planket"

I finalen mot Hässleholm på Hälsingborgs konstfrusna isbana mötte vi ett klart bättre och framför allt mera rutinerat lag. Vi förlorade också matchen med 2-4.

Nästa år hoppas vi emellertid vinna även finalen och då få ännu en inteckning i vandringspriset, det ståtliga vikingaskeppet.

Målprotokoll.

Everberg RIII4	4 mål
Mats Tenne RI3	2 "
Lidholm 3^4	2 "
B. Persson LIV4	2 "
C. Elversson RI3	1 "
L. Nilsson RIV4	1 "

SIMNING.

Skolans simmare har under året deltagit i de olika mästerskapstävlingarna. Vid Skolungdomens hösttävlingar hemfördes i klass C två andraplaceringar av Gunnar Lenning RII4a med 1.00.8. på 100 m fritt och 1.21.2. på 100 m bröstsim. Skolan blev i klass C näst bästa skola i landet. Vid Skol-DM vanns ett antal titlar. I klass E blev Peter Asteman 3^5f distriktsmästare på 50 m fritt och hans broder Tomas i samma klass blev det på 50 m bröstsim. Björn Oscarsson 4^5d vann 50 m fritt för pojkar D. Lenning blev mästare på 50 m fjäril med 31.0. Skolmästerskap har hållits, där ett flertal goda resultat uppnådes.

GYMNASTIK.

Skolmästerskapstävlingar om "Gamla Gymnasters" vandringspris ägde rum den andra april och vanns av Erik "Lillen" Rosengren LIII4, som då tog tredje inteckningen i priset och därmed fick behålla detsamma.

ORIENTERING.

I Skol-DM, som arrangerades på Frostavallen blev Jarl Jonasson RII3 tvåa i klass B. Skolan blev lagsegrare i samma klass. Vid kretsmästerskapen i Örkelljunga blev i klass E Örjan Silfwergård 3^{5}c etta och Hans-Åke Gustafsson 3^{5}d trea.

FOTBOLL.

Även om 20-årsjubilerande Läroverkets IF i turneringen om Kronprinsens pokal inte lyckades upprepa framgången från år 1950, så skall det genast sägas ifrån, att 1958 års fotbollslag ändå gjort mycket bra ifrån sig i denna turnering. En andraplacering i en sådan jättetävling är nämligen en synnerligen god prestation. Detta understrykes ytterligare av det faktum, att laget förutom ovan nämnda framgång lyckades bli både skånska och sydsvenska mästare.

****

När man som undertecknad fått i uppdrag att ge en liten återblick på det gångna året är det på sin plats, att inleda den med ett matchsammandrag. Av följande framgår klart att "Gossis" medära försvarat sin plats som ett av distriktets bättre skollag i fotboll.

Matchresultat.

Landskrona 3-1	Målgörare: Everberg 3
Hässleholm 5-1	Målgörare: Everberg 2, Hofvendahl 2, Rosengren 1
Kristianstad 5-0	Målgörare: Nilsson 1, Hofvendahl 2, Everberg 2

Jönköping 5-1	Målgörare:
	Everberg 1
	Nilsson 1
	Rosengren 1
	Hofvendahl 2
Skara 3-2	Målgörare:
	Nilsson 1
	Hofvendahl 2
Östra Real	Målgörare:
Stockholm	självmål

När vi nu ändå har börjat trötta läsaren med siffermaterial, får vi kanske även nämna ett par ord om skytteligan. Så här ser den ut:

Skytteligan
Everberg 8 (RIII4)
Hofvendahl 8 (RII3)
Nilsson 3 (RIV4)
Rosengren 2 (LIII4)

Med ovanstående inledning är egentligen allt sagt om "Gossis" framgångar 1958. Detta hindrar oss emellertid inte från att ge några små glimtar och minnesbilder kring och från de olika uppgörelserna.

Vykort segerhälsning.

Första matchen i Landskrona resulterade i en klar seger för "Gossis" med 3-1. Nabostadens fotbollelva bjöd oss hårdnackat motstånd, men det hjälpte föga, eftersom Everberg var på sitt allra bästa målspottarhumör. I glädjeyran skickade Hofvendahl vykort till sin lilla flicka, som säkert blev glad för hälsningen - från Landskrona!

Nästa hinder som måste forceras var hässleholmslaget. Fru Fortuna var oss gunstig, och med detta nyckfulla fruntimmer helt på vår sida tvingades göingarna ta sin Mats ur turneringen. Vår femetta var dock i överkant!

Fläskkotlett segerpremie.

Så var det klart för skånsk final i Kristianstad. "Lilla Paris" tog emot oss med ljuveliga toner från blecktrumpeter, då vi rusade in på fotbollstadion. Vi spelade suveränt under hela matchen och segrade med 5-0. Segerpremie för de nykorade skånska mästarna blev var sin välsmakande fläskkotlett. Inte ens i detta stora ögonblick uraktlät Hofvendahl att skicka sedvanlig hälsning till sin lilla flicka.

Nervösa skåningar.

En solig lördagsmorgon ställdes så färden till Jönköping. Tre privatbilar förde oss och HD-reportern Ulrik dit. Matchen spelades på den underbart vackra Bymarksvallen med en härlig utsikt över staden och Vättern. Om det var denna utsikt som inspirerade oss till stordåd eller det var någonting annat vet vi inte, men faktum är, att vi vann matchen med 5-1 - enligt referenterna överlägset.

Före matchen var nerverna i dallring som aldrig förr. Både Paradis och Lind var tvungna att uppsöka läkare för att få klartecken till spel Paradis som legat i säng hela veckan och hade gelé i benen fick spela på egen risk. Lind däremot fick spelförbud. Att nerverna var i olag framgick av den elva meter långa kön till toaletten.

Efter matchen skulle givetvis segern firas och detta på ett av de finaste hotellen i Småland, Värnamo stadshotell. På vägen dit lekte vi scouter. En gammal bil vinglade framför oss från den ena sidan av vägen till den andra, och bilen, som fördes av en dam var vid flera tillfällen nära att hamna i diket. Efter enträget tutande lyckades vi få damen

att stanna och då visade det sig att ena ringen hade punktering. Givetvis hade damen ingen aning om detta. Händelsen inträffade mitt ute i "mörka Småland", och eftersom vi inte kunde lämna "tanten" där, erbjöd vi oss att köra henne hem. Då vi var ytterst hungriga fick detta ske snabbt.

Efter utförd samaritgärning fortsatte vi vår avbrutna färd. Pappa Hofvendahl som dagen till ära var klädd i gröna strumpor och grön slips, vecklade ut den åttaveckade och det blev en hejdundrande middag med glass som efterrätt på Värnamo stadshotell. Sedan for vi hem till Hälsingborg och skröt vitt och brett om våra bedrifter i småländska nejder!

Spelet hårdnar.

Då det blev bestämt att vi skulle möta Skara i semifinalen började "Bassby" alias "Ludde" vanka av och an i läroverkets korridorer. Likt en osalig ande smög han sig kring i vinklar och vrår. Det hela kulminerade i en mycket spännande match på Olympiafältet, där segermålet föll först i slutminuterna av andra halvlek, sedan elever och lärarkår med rektorn i spetsen hejat oss fram till finalplats. Segermarginalen blev emellertid minsta möjliga, 3-2. Ingen bankett följde efter framgången ty kassan var alltför skral!

Tränarråd hjälpte ej.

Så var det dags att underhandla om matchdag och speltid för finalen i Stockholm, där Östra Real skulle bli våra motståndare. Allt var klappat och klart för lördagsspel, men när vi kom till Kungl. huvudstaden, möttes vi av beskedet, att matchen skulle spelas först på söndagsförmiddagen. Stor besvikelse bland grabbarna!

Matchen, som spelades på Stadion, resulterade i nederlag för "Gossis" med 1-3, trots att HIF:s tränare Adolf Vogel bistod med råd och dåd. Det ville sig inte för pojkarna, som emellertid gjort bra ifrån sig genom en hedrande andraplacering. Några ledsamheter vilade heller inte i laget, när återresan anträddes till Hälsingborg. Tacka för det förresten! Hälsingborg tog en gruvlig revansch när de "stora pojkarna" möttes i allsvenskan, där HIF tvålade till Djurgården med hela 4-1!

E.T.

FRIIDROTT.

Skolmästerskapstävlingar hölls på Olympia i början av läsåret med stor anslutning. Vid kretstävlingarna var skolan rikligt representerad och erhöll många fina placeringar. Till distriktsmästerskapstävlingarna i Malmö sändes inte mindre än 19 representanter. I klass A vann Lennart Jerlebo AII3 längdhoppet med 635 cm. Raimo Thunberg RIV4b belade en förstaplats i spjutkastning och en andraplats i diskuskastning. I B-klassen noterades några hedrande placeringar. Karl-Erik Andersson RIII4b kom tvåa i längdhopp på 639 cm och Bo-Göran Hvengård RII4b kom även han tvåa i sin gren, stavhopp på 300 cm. Vid Skolungdomens Stadiontävlingar erhöll Jerlebo en andraplacering i längdhopp med 662 cm och Thunberg kom på andra plats både i kula och diskus. I klass B svarade Rolf Lindelöf RIII4a för en femteplacering på 100 m med tiden 11.2.

+=+=+=+=+=+=+=+=+

(forts. från sid. 31)
Vill fröken vara vänlig och gapa, så att jag kan komma åt att draga ut tanden.

REYMERSHOLM *riven*

PEPPARROT

En härlig krydda i tub — alltid smakfärsk — och så behändig att piffa upp smörgåsar och maträtter med. Det är så mycket som blir godare med Reymersholm Pepparrot.

visste Ni det?

Pepparrot är härlig inte bara till gädda och pepparrotskött utan också till köttfärs, saltkött, wienerkorv och ost. Smaka själv!

AB REYMERSHOLMS LIVSMEDEL, HELSINGBORG

Gör som FOKUS...

...anlita

np · VERKEN AB
HÄLSINGBORG
S. Stenbocksgatan 152
Telefon 167 60

då det gäller trycksaker

Tryckt i offset hos NP-verken. © 1959.